

A FEW FACTS ABOUT ROMANIAN INTERJECTIONS

Roxana Corina SFETEA*
Cristina Veronica ANDREESCU*
Roxana DONCU*

Abstract: *During the past hundred years, Romanian interjections have received a wide variety of definitions and have been analysed according to various criteria. The aim of this paper is to examine the manner in which they have been treated by grammarians, included in dictionaries by lexicographers and used by novelists and poets in their work.*

Keywords: *Romanian interjections; classification of interjections.*

1. Introduction

The interjection is a part of speech which has been mostly neglected - and that is because, unlike verbs, nouns, pronouns, etc., it is not generally required so as to make the meaning of a sentence clear. So far it has been defined in a multitude of ways. In general, interjections have either been analysed together with onomatopoeias, being the object of a special study or of a chapter in a grammar, or they have received a brief mention or even worse, they have been completely ignored.

The aim of this paper is to attempt to provide a possible definition of interjections as clearly distinct from onomatopoeias, as well as a classification of Romanian interjections according to their semantic and pragmatic use.

2. Definition of Interjections

The definitions provided for interjections have so far included to a large extent onomatopoeias and have treated interjections as words, parts of speech or even sentences "Characteristic for the majority of interjections and onomatopoeias is their huge capacity of being transposed: the interjection Vai! for instance has a monosyllabic structure but can also function as a morpheme which can be reduplicated when it expresses a more intense feeling, at the same time being an exclamatory word (appearing in every Romanian dictionary); it can be part of some communication as well, from which it can be isolated by breaks (vai! a căzut...), yet it can forge a syntactic relationship in the context, becoming a real part of speech (predicate: vai de cei învinși) or it can be the equivalent, all by itself of a sentence or a complex sentence (impossible to analyse)" (Coteanu, 1974: 319)

In other words, the difficulty of providing a definition for the interjection arises from its very nature, an aspect that emphasizes the implicit difficulty of identification and classification of the units that belong to this class, as well as the difficulty of making up an inventory as complete as possible, bearing in mind the fact that interjections are specific to the oral style, being frequently omitted from writing.

*"Carol Davila" University of Medicine and Pharmacy; rsfetea@yahoo.com,

*"Carol Davila" University of Medicine and Pharmacy; vyraene@yahoo.com,

*"Carol Davila" University of Medicine and Pharmacy; roxana.doncu@gmail.com

By dissociating interjections from onomatopoeias, the following definition can be provided: Interjections are invariable structures, characterized by the existence of numerous phonetic variations and particularities, which can be classified according to several criteria: formally, according to their origin and etymology, their sound complex and their structure.

From a semantic and pragmatic point of view there have been a number of different classifications. The most thorough are those that can be found in *Gramatica Limbii Române* (1963), C. Dominte (1971) and A. Minuț (1999). *Gramatica Limbii Române* classifies interjections according to their “meaning” in interjections that express physical states and moods and interjections that express will and desire. C. Dominte classifies them “from the point of view of their referent” into interjections that express sensations, affection and emotion, impulses of will and communication between man and domestic animals.

A. Minuț (1999:165) notes that, when identifying interjections according to the semantic criterion, these “together with pronouns, numerals, pronominal adverbs - convey semantic information indirectly (by means of the elements they replace) thus belonging to the group of substitutes” and forming a heterogeneous group which can be subdivided into: the subclass of interjections that substitute semantic information in a sentence/complex sentence, by means of which physical or mental states, attitudes, acts of will or manner of address (*a! ah! ei! pis-pis! bâ! măi!*) are conveyed and the subclass of interjections that substitutes semantic information from a part of speech (verbs): *bâz! sfor!* (to buzz, to snore) - in particular onomatopoeia.

3. Classification of interjections from a semantic and pragmatic point of view

In this paper interjections have been classified from a semantic and pragmatic point of view in four general categories: interjections that express sensations, interjections that express feelings and emotions, interjections that express attitudes and interjections that express will and volition. A detailed classification of interjections from a semantic and pragmatic point of view will be given, together with a rich inventory of examples from the works of Romanian writers that have used interjections in order to lend colour, orality, verisimilitude to the speech of their characters and to express a range of sensations, emotions, attitudes or acts of volition.

3.1 Interjections that express sensations

a) physical pain: *ah! ai! auleu! au! iai! pfi! pfu! uf! valeu!*

A... leu! destul! Nu mai chiu! (Creangă, 1967: 41)

Catindatul (pune mâna pe sticlă, o scoate și o aruncă jos): *Pfu! Frige!* (Caragiale, 1973b: 239)

- *Au!* Începu să-și sugă, plină de mânie, încheietura îndurerată. (Teodoreanu, 1967: 50)

b) effort, cold, exhaustion: *bâr! brr! bruh! hâc! uf! Vai!*

Iordache (vine suflând la masa din stînga): *Uf! Am asudat ...* (Caragiale, 1973b: 266)

- *Nu mai pot! Uf! Nu mai pot!* (Teodoreanu, 1967: 105)

Bruh! mi-i frig. (M.Eminescu, 1933: 31)

3.2 Interjections that express feelings and emotions:

3.2.1. Positive feelings and emotions:

a) joy and cheerfulness: *ah! a-iuiu! au! chiu! ci! ciu! ehei! evrica! haihui! hei! hura! i! iha! iu! no! oi! pechi! phi! prihuhu! î! uuiuu! ui! vah! vai!*

De bun îi bun, cum nu, rosti foarte vesel bătrânul. He-he! e foarte bun!

- (Sadoveanu, 1945: 105)
- Ah, câtă bucurie îmi faci, Sașo! (Zamfirescu, 1976: 135)
- b) enthusiasm: *a! alelei! o! of! prihuhu! ura! ui! vah! vai! valeu!*
Hura ... să mergem la mitropolie, fraților, să salutăm pe măriia sa! (Filimon, 1978: 288)
- c) amazement: *a! aba! abo! ai! aoleu! aolică! au! bre! da! de! e! ei! ha! hă! hei! i! iacă! iete! iha! îra! lic! lilii! mache! măi! măre! măricică! ni! no! o! of! oho! oi! pechi! pfi! pfui! phi! phi-ha! piha! popâc! ptiu! puc! tea! tfu! ti! tulai! tiu! ț! ț!*
u! uliuliu! ui! vah! vai! valeu!
Măi! ziceau vecinele lui Păcală, ce lucru să mai fie și ăsta? Vițeaua asta le întrece pe toate! (Slavici, 1973: 148)
A, ștreqărițo! de-astea mi-ai fost dumneata! (Zamfirescu, 1976: 135)
- Vai, vecine, ce compliment! (Zamfirescu, 1976: 91)
Nae (d-abia întorcându-se): Ei, na! de unde ți-a mai venit ș-asta-n cap? (Caragiale, 1973b: 247)
- d) contentment, satisfaction: *a! aha! bre! e! ha! hei! i! o! oi! ț! phi!*
Aha! ... vezi dumneata, Mitrofano; câteodată tot e bun la ceva capul! (Sadoveanu, 1977b: 4)
- Bree! da' zdravăn joc! (Filimon, 1978: 106)
- e) pleasure: *a! ei! hei! o! phi! ț! ui! vah! vai! valeu!*
Trahanache: (...) Ei! asta mi-a plăcut! (Caragiale, 1973d: 133)
- f) surprise (pleasant): *a! aba! abo! ai! aoleu! aolică! au! bre! da! de! e! ei! ha! hă! hei! i! iacă! iete! iha! îra! lic! lilii! mache! măi! măre! măricică! ni! no! o! of! oho! oi! pechi! pfi! pfui! phi! phi-ha! piha! popâc! ptiu! puc! tea! tfu! ti! tulai! tiu! ț! ț!*
u! uliuliu! ui! vah! vai! valeu!
Ptiu, să nu fie de deochi! că frumoasă mai ești! (Zamfirescu 1976: pag.24)
- g) relief: *ah! of! uf!*
Of! Bine c-am scăpat ! (Teodoreanu, 1967: 134)
- 3.2.2. Negative feelings and emotions:
- a) suffering and despair: *ah! ai! ait! aoleu! aolică! hăi! iai! o! of! oi! ui! vah! vai! văleu! vur!*
- Of! frate Costeo, amară mi-i inima! (Sadoveanu, 1977b: 99)
- Vai de mine și de mine, bărbate, ce-am pățit! (Creangă, 1967: 87)
- b) sadness, discouragement: *aoleo! de! eh! ei! o! of! oi! mă! măre! valeu!*
- Of, mămucă, of! Mai bine taci și lasă-l în plata lui Dumnezeu! (Creangă, 1967: 20)
- c) disappointment: *bre! eh! na! tii! ui! vah! vai! valeu!*
Și cutezați voi să numiți nimicuri cheltuiala cuniei, (...)? Bree! Da' proști mai sunteți! (Filimon, 1978: 119)
Pampon: Tii! păcat! (Caragiale, 1973b: 305)
- d) disgust: *bâr! brr! of! o! pfu! pfui! phea! phi! piha! ptiu! puah! puc! uf!*
- Ptiu, drace! iaca în ce încurcătură am intrat! (Creangă, 1967: 100)
- e) anger: *da! huo! o! ti! tulai!*
Și cu toate acestea ei tot nu sunt mulțumiți. O! de trei ori afurisiți agarieni! O! neam nelegiui (Filimon, 1978: 95)
- f) bitterness : *ăra! eh! îra! ii! mă! na! of! oi! tea! ti! uf! ui! vah! vai! valeu!*
Chiriac: ... Tii! nu scapă el din gheara mea nici mort! (Caragiale, 1973c: 59)
- Mă! da' al dracului cucoș i-aista ! (Creangă, 1967: 25)
- Iii! păcat ... Cum? (Caragiale, 1973c: 14)
- g) discontentment: *o! oi! pfu! piha! popâc! ț!*
T! Asta nu-mi place. (Sadoveanu, 1977a: .200)
- h) boredom: *aida-de! e! ii! phi! phi-ha! uf!*

- *Uf!* ... *N-am hârtie!* răspuns scurt doamna Deleanu, închizând cutia cu hârtia de scrisori. (Teodoreanu, 1967: 53)
 Ipingescu: *Aida de!* *Coana Veta! Mie-mi spui? n-o știu eu?* (Caragiale, 1973c: 9)
- i) regret: *ah! ait! alei! ehei! hai! hăi! hei! ii! iha! măre! no! o! of! oi! tiu! u! uf! ui! vah! vai! valeu! Vur!*
Alei! oameni buni, zise cucoana, înfiorându-se; păcat, sârmanul, să moară ca un câne, fără de lege! (Creangă, 1967: 290)
Aoleo și vai de mine, ce-o să mă fac fără de tine! (Teodorescu, 1885: 303)
- j) unpleasant surprise: *a! ăra! hait! hodoronc-tronc! hop! na! vai!*
 - *Vai! vai!* se tânguia mama. (...) *Cum îndrăznești, răule, a vorbi astfel cu neneaca ta?* (Sadoveanu, 1977a: 145)
- k) fear: *ai! aoleu! aolică! brr! carnaxi! hait! iu! îracan! lilii! mache! măi! o! tulai!*
 Zoe (tresărind): *Ai! Ghiță! iar m-ai speriat ...* (Caragiale, 1973b: 204)
 - *Îracan de mine! - Te-ai speriat, Profiro?* (Teodoreanu, 1967: 145)
- 3.3 Interjections that express attitudes:**
- a) admiration: *a! bre! e! ehei! hai! halal! hei! i! măi! măre! ni! o! of! oi! pechi! phi-ha! piha! tfu! ti! turliu! uliuliu! ui! vah! Vai!*
 - *Măi, da mîndră ai fost nene! ... să te uiți în razele soarelui și la ea ba;* (Stăncescu, 1970: 199)
Bre, bre! Da frumoasă mai ești! (Teodoreanu, 1967: 93)
- b) threat: *ai! ei! alelei! ghidi! tii!*
 Mița (aparte): *Să fie Nae? A! ce răzbunare ar fi!* (Caragiale, 1973b: 239)
 ... *ghidi! ghidi! ghiduși ce ești! Aici mi-ai fost? Ia vină-ncoace la nănășelul, să te pupe el!* (Creangă, 1967: 17)
- c) approval: *aferim! amin! avalim! aleluia! bis! bravissimo! bravo! halal! helbet! ișala! îi! Ura!*
 - *Aferim!* aplaudă Herr Direktor. (Teodoreanu, 1967: 141)
 - *Ura! Uraaa!* Trăiască cuconu-Andrieș ... (Sadoveanu, 1945: 69)
- d) disapproval: *a! de! i! na! o! pfi! phi! ț! ț!*
A! A! e foarte scump; nu iau nimic! exclamă greaca. (Filimon, 1978: 158)
- e) contempt: *ama! eh! huo! peh! pfu! pfui! phea! ptiu! puc! zexe!*
Ama cap și la banul! Mai deunăzi nu voi să dea pe fie-să după postelnicul Andronache (...) și acum o dă slugii acelu boier! (Filimon, 1978: 135)
Pfuuu! izbucni Olguța. (Teodoreanu, 1967: 10)
- f) hesitation: *de! hă! hm! măi! măre! oho!*
 - *Hm?* consultă doamna Deleanu pe domnul Deleanu. (Teodoreanu, 1967: 128)
- g) irritation: *a! da! e! hei! huo! iacă! mă! na! o! ț! u!*
 - *Ț! Spune ce ai de spus?* reîncepu doamna Deleanu, ... *Olguța, nu mă scoate din sărite...* (Teodoreanu, 1967: 49)
- h) doubt, mistrust: *ai! de! hă! hm! mache! măi! măre! măricică! oho!*
 Brînzovenescu (cu îndoială): *Să fie trădare la mijloc? ai?* (Caragiale, 1973d: 118)
De, maică, cum să-l iei tu de bărbat p-ăla, că nimeni nu știe cine e? (Stăncescu, 1970: 247)
- i) indignation: *e! hei! hm! mache! măi! na! o! oi! pfi! ț! ț!*
He! d-apoi pentru atîta mi-am lăsat eu actele și scrisorile? Crezi c-așa merge treaba? (Sadoveanu, 1975: 50)
- j) resignation: *de! ei! of!*
 - *Ei, măi băiete, când i-i dat omului să scape, scapă din toate ... Parcă dacă-i foc și moarte*

acuma în țară, ce putem face? (Sadoveanu, 1977b: 53)

3.4 Interjections that express acts of will

a) an order or command

- to start an action *aba!* (attention); *ches!* (beheading a prisoner); *hai! haide!* (come here); *marș!* (departure of a military unit); *sabaia!* (to fall on somebody); *sictir! șchiava! tiva!* (leave); *mașir! pașol! stupai!* (leave); *cit! mucles! oxo! rui! pst! st! ș! șt! șut! tacota! țist! țuchi!* (silence); *meclez! mucles!* (keeping a secret/silence); *mola!* (start- on ship);

Haid! *dă-te la o parte!* adăogă și se plecă spre buzdugan, ca să-l ridice. (Slavici, 1973: 212)

Leonida (oprind-o): *St!* nu deschide o dată cu capul! (Caragiale, 1973a: 93)

- to stop an action: *ho! holgoș!* (that's enough, stop it); *rașta!* (enough); *halt! holt! rut! stop! ture!* (stop);

Ho-ho-ho! măi zănaticilor, zise el dându-se în lături nițel, ce, toți odată? (Stăncescu, 1970: 113)

b) a warning: *aoleo!*; *bâia!* (fire!); *bibi! țui!* (watch out); *pas!* (at card games); *stop! șest!* (watch out); *țura!* (there's the wolf); *zexe!* (watch out, danger);

- *Oleo!* ... Să nu mă facă, că-i vând și cenușa din vatră. (Zamfirescu, 1976: 107)

c) address

- addressing somebody directly: *alo! ia! iacă! ian! iată! inga! ioite! ni! no! pst! șuntai! țura! pardon!*

Farfuridi (lui Trahanache): *Iacă trădarea!* (Caragiale, 1973d: 160)

- *Ia, ascultați, boieri!* (Filimon, 1978: 105)

“*Pardon, domnule - zic - n-am de-a face cu dumneata ...* (Caragiale, 1973c: 31)

- congratulations: *aferim! avalim! bravissimo! bravo! halal! Ișala!*

- *Bravo, Ioane, aferim!* Ai răspuns tocmai dupe dorința mea.

(Filimon, 1978: 31)

Zoe: ... *Bravo, d-le Cațavencu, ești un om de bună-credință ...*

(Caragiale, 1973d: 210)

- swear words: *anasana (anasani)! avrad (avradini)! carnaxi!* (ciudă, necaz); *huideo! sictir!*

“*Sint liberă și fac ce vreau! Hai sictir!*” (Preda, 1984: 231)

- thanks, gratitude: *bogdaproste! mersi! mulțam! mulțea!*

Dandanache (strângându-i mâna): *Bine că te-am găsit, neicușorule, mersi.* (Caragiale, 1973d: 196)

d) calling:

- a person directly: *bă!*; *bre!*; *ca!*; *cică!* (spoiling a boy); *cică!* (spoiling a girl); *elei!* (interpelation); *fă!*; *hăi!* (affectionately); *hăp! hâzdea! hep!* (among hunters); *hău!*; *hei!*; *hoi!*; *măi! măre! țal!* (calling the waiter for the bill); *ohi!* (confirmation of command in foresters' language); *raită!* (acknowledgement among night guards);

- *Măi Tanasă, măi!* vină și ia calul boierului Costea, măi. (Sadoveanu, 1977b: 13)

Nae: *Bre, femeilor, veniți-vă-n fire.* (Caragiale, 1973b: 299)

- invocation : *alei!* (in folk poetry); *aleluia!* (Praise the Lord); *chiraleisa!* (God have mercy); *o! oi! osana!* (praise);

Q voi năluci pământesti/ cu chipurile crătești,/ pe la noi ce căutați? (Teodorescu, 1885: 103)

D'alei, moșule bătrân,/ moș bătrân cu suflet bun, (Teodorescu,

1885: 570)

- attracting attention: *aba!*; *abracadabra!* (in magic); *alivanta!*; *cinel!* (in riddles); *hăi!*

4. Conclusions

The semantic analysis of interjections emphasizes the fact that a great number of them, especially the so-called “primary” interjections are characterized by multifunctionality, their exact meaning being able to be delimited only in a given linguistic and extralinguistic context. Intonation, punctuation (in writing), facial expression as well as gestures may contribute to the delimitation of the exact meaning of an interjection. Sometimes, interjections are chosen for their polysemy, as they can express unclear and vague feelings - even for the speaker, thus having an indeterminate emotional value. Some interjections can have a more precise value: *servus!* (hi! hello!) *adio!* (good bye), *bravo!* (congratulations), etc.

On the one hand, the same interjection can express different states, moods and attitudes (polysemy), on the other hand the same state or mood can be expressed by different interjections (synonymy), an aspect explained by C. Dominte (1971) through the syncretism of sensations (cenesthesia) and impressions (synesthesia).

The most frequently used interjections are the primary ones, due to their polysemy. A good example would be the play *O scrisoare pierdută* by I. L. Caragiale, where the most frequently used interjections are *ei!* – in 65 cases, *a!* – in 48 cases and *bravo(s)!* – in 17 cases. The rest of the interjections, 19, appear less frequently: *ai!* – 8 times, *aide! iată!* - 7 times, *de! ia!* - 5 times, *zău!* - 3 times, *iaca! mersi!* -2 times, and one time: *aha! aoleu! oleu! ehei! ho! huideo! na! oo! pardon! parol! Pst!*

Interjections together with onomatopoeias are extensively used in literary works and folk poetry as vehicles for the literary expression of strong feelings, emotions, attitudes and acts of will.

References

- Caragiale, I.L. “Conu Leonida față cu reacțiunea”, *O scrisoare pierdută*, Editura Minerva, București, 1973a, p. 77-96.
- “D-ale carnavalului”, pag. 221-308. *O scrisoare pierdută*, Editura Minerva, București, 1973b, p. 77-96.
- “O noapte furtunoasă”, *O scrisoare pierdută*, Editura Minerva, București, 1973c, p. 5-76.
- “O scrisoare pierdută”, *O scrisoare pierdută*, Editura Minerva, București, 1973d, p.97-220.
- Coteanu, I. (coord.). *Limba română contemporană*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974
- Creangă, I. *Povești, Amintiri, Povestiri*. Editura pentru Literatură, Biblioteca pentru toți, București, 1967
- Dominte, C. “Interjecția și onomatopeea în limba română”, *Limba și literatura română*, Anul XX, nr. 1-2, AUB, București, 1981, p. 165-193.
- Eminescu, M. *Poesii*, tomul I, Editura “Cultura Națională”, București, 1933
- Filimon, N. *Ciocoii vechi și noi*, Editura Albatros, București, 1978
- Minuț, A. “Interjecția în limba română (II)”, *Analele Științifice ale Universității Al.I. Cuza* (Serie nouă), Lingvistică”, Tomul XLIV-XLV/, Editura Universității “Al.I. Cuza”, Iași, 1999, p. 157-172.
- Preda, M. *Cel mai iubit dintre pământeni*, vol. I, Editura Cartea Românească, București, 1984
- Sadoveanu, M. *Baltagul*, Editura Minerva, București, 1975
- “Floare ofilită”, *Opere vol.IV*, Fundația Regele Mihai I, București, 1945, p. 5-238
- “Nunta domniței Ruxandra”, *Vremuri de bejenie, Nunta domniței Ruxandra*. BPT, Editura Minerva, București, 1977a, p.141-319
- “Vremuri de bejenie”, *Vremuri de bejenie, Nunta domniței Ruxandra*. BPT, Editura Minerva,

București, 1977b, p.3-78
Stăncescu, D. *Sora Soarelui*, Editura Minerva, București, 1970
Slavici, I. *Zîna Zorilor*, Biblioteca Școlară, Editura Ion Creangă, București, 1973
Teodorescu, G.D. *Poesii populare române*, Tipografia modernă Gregorie Luis, București, 1885
Teodoreanu, I. *La Medeleni*, vol. I și vol. II, Biblioteca pentru toți, Editura pentru Literatură,
1967
Zamfirescu, D. *Viața la țară*, Editura Minerva, București, 1976
*** *Gramatica limbii române*, vol. I-II, ediția a II-a, Editura Academiei RSR, București, 1963